

JUSTITSMINISTERIET

Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Folketinget
1240 København K

Dato: 26. marts 2015
Kontor: Økonomistyringskontoret
Sagsbeh: Anne Nygaard Just
Sagsnr.: 2015-0032/27-0185
Dok.: 1515105

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 422 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 26. februar 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Mette Frederiksen

/

Anette Görtz

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 422 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Statsrevisorerne konstaterer i "Beretning om integrationsindsatsen", offentliggjort 25. februar 2015, at Udlændingestyrelsen ud af 66 sager om boligplacering af flygtninge kun i ét tilfælde har taget hensyn til muligheder for uddannelse og beskæftigelse. Mener ministeren, at Udlændingestyrelsen i højere grad burde tage sådanne hensyn med henblik på at sikre, at flygtninge hurtigst muligt kommer i gang med arbejde eller uddannelse?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Udlændingestyrelsen.

Som det fremgår af nedenstående oplysninger fra Udlændingestyrelsen, træffes afgørelser om visitering efter en konkret og samlet vurdering af en række nærmere hensyn relateret til flygtningens personlige forhold og til forholdene i kommunen. Heri indgår således også hensyn til flygtningens uddannelsesmæssige og faglige kvalifikationer og behov.

“Det følger af integrationslovens § 11, der henhører under Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold, at Udlændingestyrelsen skal træffe afgørelse om visitering på grundlag af de aftalte eller fastsatte kommunekvoter, den pågældende flygtningens personlige forhold samt forholdene i kommunen.

De nærmere regler om boligplacering af flygtninge er indeholdt i Integrationsministeriets bekendtgørelse nr. 50 af 18. januar 2008. Det følger af bekendtgørelsens § 13, stk. 1, at en flygtning skal visiteres til en kommune, som efter de aftalte eller fastsatte kommunekvoter skal modtage og boligplacere flygtninge.

Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1, skal Udlændingestyrelsen ved afgørelser om visitering navnlig lægge vægt på den pågældende flygtningens

- sproglige og kulturelle baggrund, herunder muligheden for at etablere et netværk med andre udlændinge med en tilsvarende sproglig og kulturel baggrund
- uddannelsesmæssige og faglige kvalifikationer og behov
- familiemæssige eller anden tilknytning til personer, der bor i Danmark
- eventuelle særlige behov, herunder behov for speciel be-

- handling, og
- særlige ønsker.

Af bekendtgørelsens § 14, stk. 2, følger det, at Udlændingestyrelsen endvidere ved afgørelser om visitering skal lægge vægt på den enkelte kommunes og omkringliggende kommuners

- beliggenhed og størrelse
- arbejdsmarkeds- og uddannelsesforhold
- befolkningssammensætning
- behandlings- og institutionstilbud.

Afgørelserne om visitering træffes på baggrund af en konkret og samlet vurdering i hver enkelt sag. I den samlede vurdering indgår de hensyn, der er relevante i den konkrete sag. Udlændingestyrelsen træffer som ovenfor anført afgørelse om visitering på grundlag af kommunekvoter, flygtningens personlige forhold samt forholdene i kommunen. For så vidt angår uddannelsesmæssige forhold bemærkes, at der generelt i danske kommuner er et bredt uddannelsestilbud, som i almindelighed kan tilgodese de fleste flygtninges behov. Det er derfor ofte flygtningens mulighed for etablering af netværk eller familiemæssig tilknytning til et bestemt område, der vil være afgørende for afgørelsen.

Når der blandt de sager, som Rigsrevisionen har gennemgået, blot er én sag, hvor der i begrundelsen for afgørelsen om visitering er henvist til uddannelsesmæssige behov, skyldes dette, at det kun er dén sag, hvor netop dette hensyn har været udslagsgivende. Det kan ikke heraf sluttes, at hensynet ikke er indgået i den samlede vurdering i andre sager, hvor det har været relevant.”